

Arrest

**nr. 174 780 van 16 september 2016
in de zaak RvV X / IV**

In zake: 1. X
 2. X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Iraakse nationaliteit te zijn, op 24 mei 2016 hebben ingediend tegen de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 april 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 juli 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 augustus 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat F. ADELHOF *loco* advocaat B. SOENEN en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die volgens hun verklaringen op 20 juli 2015 België zijn binnengekomen, dienden op 22 juli 2015 een asielaanvraag in.

1.2. Op 20 april 2016 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen, die verzoekers bij aangetekend schrijven van 20 april 2016 ter kennis werden gebracht, zijn de bestreden beslissingen.

- De beslissing inzake verzoeker luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 22/07/2015

U werd op 14.03.2016 van 13.58 u tot 17.33 u gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Catherine Smeekens, loco meester Franz Geleyn, was op het gehoor aanwezig van 15.40 tot het einde van het gehoor.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, en een soennitische moslim. U werd geboren in Bagdad (provincie Bagdad) op 4 augustus 1973. Van 1973 tot 1980 woonde u in de wijk Karadath Maryam, in het district Karkh in Bagdad. Vanaf 1980 verhuisde u met uw gezin naar Sadiyah, in het district Rasheed. Op 23/12/2004 trouwde u met A. G., Abeer J. A. (OV-nummer: (...)) die bij u in uw ouderlijk huis kwam wonen, waar ook uw ouders verblijven.

Nadat u een diploma in economie en handelswetenschappen behaalde, begon u op 23/12/2004 te werken bij het ministerie van Onderwijs, afdeling Al Karhk in Bagdad, als boekhouder. U liep hier verschillende functies door tot u uiteindelijk op 31/05/2015 werd gepromoveerd tot directeur-boekhouder. U stond aan het hoofd van het betaaldepartement dat als taak had om dossiers in verband met uitbetalingen te controleren op correctheid en volledigheid en ze vervolgens door te geven aan de algemene directeur.

In het begin liep alles goed maar na een maand, omstreeks juni 2015, werden er drie problematische dossiers voorgelegd aan uw afdeling in verband met de renovatie van drie scholen. In deze dossiers ontbraken handtekeningen en/of waren er vervalste handtekeningen te vinden. Bovendien waren de voorgelegde bedragen voor uitbetaling onrealistisch hoog. Het was snel duidelijk dat er corruptie mee gemoeid was.

Het was u verder ook bekend dat de algemene directeur, Ali K. G., zelf corrupt was. Het was u echter ter ore gekomen dat hij weldra uit zijn functie zou ontheven worden vanwege zijn corrupt gedrag. U hield de dossiers daarom bij u in afwachting van zijn ontslag. In die periode kwam echter een andere persoon met een hoge functie in de overheidsinstelling, namelijk Raad S., naar uw bureau en hij maande u aan om werk te maken van de dossiers. Hij liet u hierbij manifest zijn revolver zien.

Niet veel later kreeg Ali K. G. inderdaad een andere functie en werd hij vervangen door een eerlijke persoon. In overleg met deze nieuwe directeur besloot u om de dossiers te laten annuleren. Ondertussen kwam Raad S. echter vaak bij u op bezoek, waarbij hij telkens manifest zijn hand op zijn revolver legde en u onder druk zette om de dossiers alsnog goed te keuren.

Het was voor u ook duidelijk dat zowel Raad S. als Ali K. G. gesteund werden door Asa'eb Al Haq en de sjiiitische politieke partij Al-Majlis Al-A'ala. Dit leidde u onder meer af uit het feit dat Raad binnenkwam en openlijk zei dat hij van Asa'eb Al Haq was en uit het feit dat hij, net als de corrupte Ali K. G., afkomstig zijn uit de sjiiitische wijk A'amel die banden zou hebben met Asa'eb Al Haq. Zowel Raad S. en K. G. waren hierbij dan ook niet alleen uit op hun eigen gewin, maar lieten ook geld terugvloeien naar Asa'eb al Haq en Al-Majlis Al-A'ala. Bovendien was u op de hoogte van het feit dat drie andere collega's, die ook op het ministerie werkten en met corruptie te maken kregen, vermoord waren.

Op 27/6/2015 vond u bij uw thuis een dreigbrief en twee kogels in jullie garage. Dezelfde brief werd ook bij uw zus thuis gevonden. U werd hierin aangemaand om de regio binnen de twee weken te verlaten. Op 29/6 ging u naar de politie en legde u klacht neer. Deze klacht werd doorgestuurd naar de rechtbank die een onderzoek opstartte.

Op 2/7/2015 werd u tijdens het avondmaal opgeschrikt door schoten die door twee personen op een brommer in de richting van uw huis werden gelost. Nadat u buiten de schade had opgemeten besloot u de volgende dag het land te verlaten.

Op 3/7/2015 vertrok u samen met uw vrouw vanuit de luchthaven van Bagdad naar Turkije. Van daaruit zetten jullie jullie reis verder via Griekenland en verschillende Europese landen. Op 20/07 kwamen jullie in België aan en op 22/07 dienden jullie er een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag leggen u en uw vrouw volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort en van dat van uw vrouw, uw identiteitskaart en dat van uw vrouw, uw woonstkaart, uw rijbewijs, uw nationaliteitsbewijs en dat van uw vrouw, jullie rantsoenkaart en jullie huwelijksakte. Verder legt u ook documenten in verband met uw studies neer (diploma en studieresultaten) net als verschillende documenten die verband houden met uw job bij het ministerie (werkbadgen, een toelating om met uw auto het domein van uw werkplaats binnen te rijden en een boekje van de vakbond, dankbrieven en verschillende certificaten onder meer in verband met het bijwonen van workshops) en een document waaruit blijkt dat u uw dienstplicht heeft vervuld. Verder leggen jullie ook nog neer: 3 werkbadgen van het werk van uw vrouw en het document waarmee zij een

vaste benoeming kreeg en documenten in verband met de studies van uw vrouw (een getuigschrift en een resultatenlijst).

Tenslotte leggen jullie het proces-verbaal neer van uw klacht over de dreigbrief bij de politie neer en het gerechtelijk rapport in verband met deze klacht.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u vreest vermoord te worden doordat u in uw functie als bediende-boekhouder bij een financiële afdeling van het Ministerie van Onderwijs in Bagdad, afdeling Al Karkh, weigerde mee te werken aan corruptie, en omdat u naar aanleiding hiervan bedreigd werd en uw huis werd beschoten.

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt vooreerst ondermijnd door ernstige tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw met betrekking tot kernaspecten van uw asielrelaas.

Zo leggen u en uw vrouw uiteenlopende verklaringen af over wanneer uw ouders – die bij jullie woonden – precies het huis hebben verlaten om zichzelf in veiligheid te brengen. U verklaart dat uw ouders jullie huis hebben verlaten voor een periode van ongeveer 10 dagen na het krijgen van de dreigbrief (Gehoorverslag CGVS, p. 3). U zegt dat het om een periode gaat die bij benadering tussen 29 juni tot 2 juli of 5 of 6 juli ligt (Gehoorverslag CGVS, p. 3 en Gehoorverslag CGVS, p. 17). Uw vrouw daarentegen verklaart dat uw ouders het huis pas verlieten na de beschieting. Zij ontkent bovendien formeel dat uw ouders ook na het krijgen van de dreigbrief jullie huis hebben verlaten (Gehoorverslag CGVS, A. G., Abeer J. A., p. 6). Nochtans was uw vrouw in die periode heel de tijd thuis, aangezien het zomervakantie was en de school waar ze werkte was gesloten (Gehoorverslag CGVS, p. 17) waardoor ze zonder meer op de hoogte kon zijn van wie in jullie huis verbleef. Uit uw verklaringen blijkt bovendien dat de toestand van uw bejaarde ouders in die periode zorgwekkend was, waardoor men logischerwijs kan verwachten dat u en uw vrouw het lot van uw ouders met nog grotere aandacht volgden. Zo stortte uw vader in op het moment dat de dreigbrief werd gevonden (Gehoorverslag CGVS, p. 14). Dat de herinneringen van u en uw vrouw over de verblijfplaats van uw ouders in deze moeilijke periode helemaal verschillen, is op zijn minst merkwaardig en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u vertelde feiten.

Ook wat betreft het krijgen van de dreigbrief, kunnen jullie verklaringen niet in overeenstemming gebracht worden. In uw verklaringen legt u duidelijk uit dat u de dreigbrief zelf heeft gevonden: 'Ik heb een envelop met kogels en een dreigbrief in mijn autogarage thuis gevonden' (Gehoorverslag CGVS, p. 10) en ook 'Rond 11 uur 's nachts. (...) Toen heb ik het gevonden.' (Gehoorverslag CGVS, p. 14). Uw vrouw daarentegen verklaart dat het de zoon van uw zus was, die bij jullie thuis zou zijn geweest, die de brief zou hebben gevonden: 'Ik weet dat de zoon van zijn zus bij ons was. Hij heeft het naar ons gebracht. En wij dachten: het is post.' (Gehoorverslag CGVS, A. G., Abeer J. A., p. 4). Ondanks het feit dat uw vrouw aangaf dat het een chaotisch moment was, verklaart zij met andere woorden zich met zekerheid te herinneren dat de brief die jullie thuis werd bezorgd door de zoon van uw zus werd gevonden, daar waar u met dezelfde zekerheid verklaarde dat u de brief vond. Dat jullie herinneringen ook op dit vlak dermate uiteen lopen, kan niet anders dan het vermoeden versterken dat u deze brief niet daadwerkelijk hebt ontvangen en ondermijnt nog meer de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Bovendien is het merkwaardig dat uw vrouw zich niet kan herinneren waar ze zich bevond op het moment dat het huis werd beschoten. Zij verklaart dat u en uw vader beneden waren aan het eten (Gehoorverslag CGVS, A. G., Abeer J. A., p. 5). Wanneer haar gevraagd wordt of jullie dan niet de gewoonte hadden allemaal samen te eten, twijfelt ze plots over waar ze zich bevond, beneden of boven (Gehoorverslag CGVS, A. G., Abeer J. A., p. 5). Nochtans mag men ervan uitgaan dat een moment met een dergelijke impact toch in het geheugen gegrift staat (Gehoorverslag CGVS, A. G., Abeer J. A., p. 5). Zelf werpt ze in dit verband op dat schoten horen in Irak niet uitzonderlijk is, maar in de context van een beschieting van jullie eigen huis is deze verklaring allesbehalve overtuigend (Gehoorverslag CGVS, A. G., Abeer J. A., p. 5). Dat uw vrouw niet in staat was te zeggen waar zij zich bevond op het moment van de beschieting, doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de feiten.

Volledig los van het voorgaande, dient opgemerkt te worden dat het opvallend is dat u noch uw vrouw bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) de dreigbrief of de schietpartij waarvan jullie slachtoffer zouden zijn geworden, hebben vermeld (DVZ, Vragenlijst, vraag 3.5 en 3.7). Wanneer u op deze omissie wordt gewezen, geeft u aan enkel alle hoofdpunten te hebben vermeld (Gehoorverslag CGVS, p. 2, 16). Dit is merkwaardig aangezien het toch de dreigbrief en nog méér de schietpartij was die de eigenlijke aanleiding van jullie vlucht vormen. Beide gebeurtenissen kunnen toch moeilijk anders dan als hoofdpunt of als 'feit van vervolging' (DVZ, Vragenlijst, 3.5) worden gezien. Deze omissie doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van de door u voorgestelde feiten.

Ten slotte zij opgemerkt dat uit het door u neergelegde gerechtelijke rapport van uw klacht naar aanleiding van de dreigbrief die u ontving en waar onder meer uw eigen verklaringen werden opgenomen, blijkt dat u een klacht indiende tegen onbekenden en u hierbij uitdrukkelijk stelde dat u echt niet weet wie de dreigbrief geworpen heeft (document 14 en 15). Uit uw verklaringen in het kader van uw asielaanvraag kan nochtans worden opgemaakt dat u meent dat deze bedreiging uitging van de persoon die u tot corrupte praktijken wilde dwingen en u in dit verband reeds op uw werk had bedreigd. U verklaart bovendien aanvankelijk dat in de dreigbrief uitdrukkelijk werd verwezen naar het feit dat u uw departement diende te verlaten (Gehoorverslag CGVS, p. 10-18). Dat u vreesde voor uw leven en zich genoodzaakt zag om een klacht in te dienen omwille van deze dreigbrief, maar dan hierbij niet eens zou aangeven wie mogelijk achter deze bedreiging zit, hetgeen de onderzoekers immers op een belangrijk spoor zou kunnen zetten, en daarentegen verklaart echt niet te weten wie u bedreigt, is geheel onlogisch. Waar u bovendien meermaals verklaart dat in de dreigbrief werd opgenomen dat u uw departement/ dienst diende te verlaten (Gehoorverslag CGVS, p. 10, 14), zij nog opgemerkt dat uit het door u neergelegde rapport daarentegen blijkt dat in de dreigbrief enkel vermeld werd dat u uw regio, i.e. uw woonplaats, diende te verlaten. Dat uw verklaringen niet geheel in overeenstemming kunnen worden gebracht met de inhoud van dit door u neergelegde stuk, haalt niet alleen verder de geloofwaardigheid van uw asielrelaas onderuit, maar doet ook ernstig twifelen aan de waarachtigheid van dit document. Wat betreft dit gerechtelijk rapport, alsook het procesverbaal van uw klacht, zij verder opgemerkt dat de bewijswaarde van deze documenten gering is. Het is immers een feit dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd (zie informatie toegevoegd aan administratieve dossier), wat verder afbreuk doet aan de betrouwbaarheid ervan. Het document alleen volstaat dan ook niet om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan het door u aangehaalde asielrelaas.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Irak werd "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit dit advies, als de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, en dat de situatie, ingevolge het grondoffensief dat IS/ISIL/ISIS in Irak voert, sinds juni 2014 verder geëscaleerd is. UNHCR besluit dat de meeste personen die Irak ontvluchten waarschijnlijk in aanmerking komen voor de vluchtelingstatus of de status van subsidiair beschermde. Nergens in voornoemd document wordt evenwel geadviseerd om voortgaande op een analyse van de algemene veiligheidssituatie aan elke Irakees een complementaire vorm van bescherming te bieden. Bovendien bevestigt UNHCR's "Position on Returns to Iraq" dat het geweldsniveau en de impact van het geweld nog steeds regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad te worden beoordeeld.

Het CGVS erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is, doch benadrukt dat er diverse objectieve elementen in ogenschouw genomen moeten worden om het reële risico voorzien in artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet te evalueren, waaronder het aantal burgers die het slachtoffer zijn van willekeurig geweld, het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen zijn toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. Hierbij viseert IS/ISIL/ISIS voornamelijk, maar niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad, dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. In vergelijking met het hoogtepunt van de "Breaking the Walls"-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager. In 2012-2013 vonden

goed gecoördineerde golven van aanslagen over het hele land plaats, vaak gekoppeld met uitgebreide militaire operaties, ook in Bagdad. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS/ISIL/ISIS in Bagdad is evenwel veranderd. Er vinden nauwelijks gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen van guerrillastrijders meer plaats, maar frequente, vaak minder zware aanslagen. Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk. Uit dezelfde informatie blijkt ook dat Bagdad niet belegerd wordt door IS/ISIL/ISIS, noch zijn er aanwijzingen dat IS/ISIL/ISIS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. Evenmin is er sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS/ISIL/ISIS en het Iraakse leger. Het offensief dat IS/ISIL/ISIS sinds juni 2014 in Irak voert, heeft in Bagdad wel tot de mobilisatie van sjiiitische milities geleid. De aanwezigheid van deze milities heeft er voor gezorgd dat IS/ISIL/ISIS minder zware aanslagen pleegt. Anderzijds blijkt dat de sjiiitische milities op hun beurt, samen met criminele bendes en militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen hier het slachtoffer van te worden.

Uit de dezelfde informatie blijkt voorts dat het geweld in de provincie Bagdad maandelijks honderden doden en gewonden opeist. Het CGVS benadrukt evenwel dat cijfergegevens over het aantal slachtoffers niet op zichzelf beoordeeld kunnen worden, maar moeten gezien worden in relatie met meerdere objectieve elementen, zoals daar zijn de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om hun land of, in voorkomend geval, hun regio van herkomst te verlaten.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat het openbare leven in Bagdad, ondanks de hierboven beschreven veiligheidsrisico's, niet is stilgevallen. De provincie Bagdad, met een oppervlakte van 4555 km², telt iets meer dan 7 miljoen inwoners, waarvan 87% in Bagdad stad woont. Bagdad is nog steeds een functionerende grootstad. De scholen zijn open en er is gezondheidszorg. Verplaatsingen in de stad worden weliswaar bemoeilijkt door de talrijke checkpoints, maar anderzijds werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgaansverbod opgeheven, bleven tijdens de ramadan voor het eerst weer 's nachts restaurants open, blijven de verkeerswegen open, is de internationale luchthaven operationeel, en is de bevoorrading met levensnoodzakelijke goederen verzekerd. De Iraakse autoriteiten hebben nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad, en diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN blijven aanwezig in de hoofdstad. De impact van geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners dwingt om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad nog steeds problematisch en ernstig is, en dat dit, afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker, aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus. Gelet op hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie dient evenwel besloten te worden dat er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat u louter door uw aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van uw leven of uw persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit voorgaande blijkt bijgevolg dat er ten aanzien van u geen gegronde vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie kan worden vastgesteld, noch het bestaan van zwaarwegende gronden die erop wijzen dat u in geval van terugkeer naar uw land een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De overige door u en uw vrouw in het kader van jullie asielaanvraag voorgelegde documenten zijn niet van dien aard dat zij bovenstaande conclusie kunnen wijzigen. Een aantal documenten (een kopie van de eerste pagina van uw paspoort en van dat van uw vrouw, uw identiteitskaart en dat van uw vrouw, uw woonkaart, uw rijbewijs, uw nationaliteitsbewijs en dat van uw vrouw, jullie rantsoenkaart en jullie huwelijksakte) bevatten louter informatie over de identiteit van u en uw vrouw en over de verbintenis tussen jullie beiden, die niet betwist wordt. Andere documenten gelden als bewijs voor uw studies, de studies van uw vrouw en jullie respectievelijke betrekkingen bij de overheid en op een school (diploma en studieresultaten, werkbadgen, een toelating om met uw auto het domein van uw werkplaats binnen te rijden en een boekje van de vakbond, dankbrieven en verschillende certificaten onder meer in verband met het bijwonen van workshops, werkbadgen van het werk van uw vrouw en het

document waarmee zij een vaste benoeming kreeg, getuigschrift van de studies van uw vrouw en haar resultatenlijst) maar geen van deze zaken staat hier ter discussie.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

- De beslissing inzake verzoekster is gemotiveerd als volgt:

“Asielaanvraag: 22/07/2015

Overdracht CGVS: 26/02/2016

U werd op 14.03.2016 van 17.40 u tot 18.41 u gehoord op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) bijgestaan door een tolk die het Arabisch machtig is. Uw advocaat, meester Catherine Smeekens, loco meester Franz Geleyn, was tijdens het gehele gehoor aanwezig.

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Iraaks staatsburger, en een soennitische moslim. U werd geboren in Bagdad (provincie Bagdad) op 15 mei 1978. Vanaf uw geboorte tot 2004 woonde u met uw familie in de wijk Al Sayidya, in het district Rasheed, in Bagdad. Op 23/12/2004 trouwde u met S., Sarmat G. S. (OV-nummer: (...)) en verhuisde u naar zijn ouderlijk huis in dezelfde wijk Al Sayidya.

U behaalde een universitair diploma in geschiedenis en werkte vervolgens van 2001 tot 2004 als bediende in het hoofdkantoor van Onderwijs in Bagdad. Na die datum ging u aan de slag als bediende in een school in dezelfde stad.

Uw man werkte als sinds 2004 bij het ministerie van Onderwijs als boekhouder. Op 31/05/2015 werd hij gepromoveerd tot directeur boekhouder van een betaalafdeling waar hij als taak had om had om dossiers in verband met uitbetalingen te controleren op correctheid en volledigheid en ze vervolgens door te geven aan de algemene directeur.

In het begin liep alles goed maar na een maand, omstreeks juni 2016, werden er drie problematische dossiers voorgelegd aan de afdeling. In deze dossiers ontbraken handtekeningen en/of waren er vervalste handtekeningen te vinden. Bovendien waren de bedragen voor uitbetaling die werden voorgelegd ter goedkeuring onrealistisch hoog. Het was snel duidelijk dat er corruptie mee gemoeid was.

Uw man weigerde die dossiers goed te keuren, maar kreeg niet veel later bezoek van een zekere Raad S., die een hoge functie bekleedde binnen de instelling waar uw man werkte. Hij maande uw man aan werk te maken van de dossiers en liet hem hierbij manifest zijn revolver zien. Uw man was op de hoogte van het feit dat Raad S. gesteund werd door Asa'eb Al Haq en de sjiitische politieke partij Al-Majlis Al-A'ala. De corruptie zou ook de genoemde groeperingen ten goede zijn gekomen.

Op 27/6/2015 werd in jullie huis en bij het huis van de zus van uw man een identieke dreigbrief gevonden, met daarbij telkens twee kogels. In de brief werd duidelijk gemaakt dat uw man zou vermoord worden indien hij binnen de twee weken de regio niet zou verlaten. Op 29/6 legde uw man klacht neer bij de politie. Deze klacht werd vervolgens doorgestuurd naar de rechtbank.

Op 2/7/2015 werden jullie in jullie huis opgeschrikt door schoten die door twee personen op een brommer in de richting van uw huis werden gelost. Hierop besloot u samen met uw man het land te verlaten. Op 3/7/2015 vertrok u samen met uw man vanuit de luchthaven van Bagdad naar Turkije. Van daaruit zetten jullie jullie reis verder via Griekenland en verschillende Europese landen. Op 20/07 kwamen jullie aan in België en op 22/07 dienden jullie er een asielaanvraag in.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag leggen u en uw man volgende documenten neer: een kopie van de eerste pagina van uw paspoort en van dat van uw man, uw identiteitskaart en dat van uw man, de woonstkaart van uw man, uw mans rijbewijs, uw nationaliteitsbewijs en dat van uw man en jullie rantsoenkaart en jullie huwelijksakte. Verder legt u ook documenten in verband met uw studies net als verschillende documenten die verband houden met de job van uw man bij het ministerie (werkbadgen, een toelating om met uw auto het domein van uw werkplaats binnen te rijden en een boekje van de vakbond, dankbrieven en verschillende certificaten onder meer in verband met het bijwonen van workshops) en een document waaruit blijkt dat uw man zijn dienstplicht heeft vervuld. Verder leggen jullie ook nog neer: 3 werkbadgen van uw werk, het document waarmee u een vaste benoeming kreeg en documenten in verband met uw studies (een getuigschrift en een resultatenlijst).

Tenslotte leggen jullie het proces-verbaal neer van uw klacht over de dreigbrief bij de politie neer en het gerechtelijk rapport in verband met deze klacht.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat de problemen die u in uw land van herkomst kende en die deel uitmaken van de reden van uw vlucht verbonden waren met de problemen van uw man S., Sarmat G. S. (O.V. (...)). U verklaarde daarnaast geen andere problemen te hebben gekend die deel uitmaken van de reden van uw vlucht (Gehoorverslag CGVS, p. 2). Aangezien ik in het kader van de asielaanvraag van uw man S., Sarmat G. S. (O.V. (...)), de beslissing nam tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, kan ten aanzien van u evenmin besloten worden tot het bestaan van een gegronde vrees van vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Voor een uitgebreide weergave van de elementen op basis waarvan de beslissing van uw man S., Sarmat G. S. (O.V. (...)) werd genomen, verwijs ik graag naar zijn beslissing. Deze luidt als volgt:

[idem bestreden beslissing verzoeker]

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1.1. Verzoekers voeren een schending aan van volgende rechtsregels:

- "- Schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet ;*
- Schending van het art. 62 van de Vreemdelingenwet – schending van de materiële motiveringsverplichting ;*
- Schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen ;*
- Schending van de zorgvuldigheidsverplichting ;*
- Schending van het redelijkheidsbeginsel."*

2.1.2. Verzoekers zijn het niet eens met de motivering van de bestreden beslissing.

Vooreerst wijzen zij erop dat hen werd gevraagd om hun antwoorden tijdens het CGVS-interview kort te houden, dat verzoeksters interview slechts één uur heeft geduurd (de administratieve en procedurele aspecten inbegrepen) en dat verzoeker nadien niet meer werd gehoord. Zij stellen dat de advocaat die aanwezig was tijdens deze interviews over de tegenstrijdigheden reeds opmerkte dat deze met verzoeker moesten worden nagekeken en dat verzoekster veel details heeft gegeven, vrijwillig, en dat er over de geloofwaardigheid geen twijfel bestaat. Zij menen dan ook dat voor dergelijk uitgebreid asielrelaas een tweede interview dient plaats te vinden zodat beide versies op een omstandige manier kunnen worden toegelicht. De bestreden beslissing werd op een haastige manier voorbereid en moet worden hervormd, dan wel vernietigd.

Over de tegenstrijdigheden omtrent het vertrek van de ouders, stellen verzoekers dat zij hebben verklaard dat de ouders, wanneer zij niet in het ouderlijk huis verbleven, bij verzoekers zus verbleven die iets verder in dezelfde straat woont. Verzoeker heeft ook aangegeven dat zij over en weer gingen, zodat verzoekers de ouders steeds op dagelijkse basis bleven zien. Bijgevolg kan de vraag of de ouders het huis hebben verlaten op verschillende manieren worden begrepen en de advocaat aanwezig tijdens het CGVS-interview heeft erop gewezen dat dezelfde vraag over het vertrek van de ouders aan verzoeker diende te worden gesteld.

Over de tegenstrijdigheden omtrent de dreigbrief, bevestigen verzoekers dat verzoeker deze zelf heeft gevonden in zijn garage en dat verzoekster later verklaarde dat het de zoon van verzoekers zus was die de dreigbrief eerst heeft gevonden. Verzoekers wensen echter thans te benadrukken dat verzoekers neef deze brief inderdaad heeft gevonden, maar dat verzoeker deze brief heeft geopend. Zij herhalen

dat in het kader van een correcte feitenvinding, na het CGVS-interview van verzoekster, verzoeker niet de kans heeft gekregen om te reageren op deze verklaringen.

Wat de tegenstrijdigheden over de beschieting betreft, benadrukken verzoekers dat dit geen tegenstrijdigheid is. Verzoekster heeft meermaals verklaard dat zij zich boven in de woning bevond, dat dit nergens door verzoeker anders wordt vermeld. Verzoeker verklaarde dat zij in de keuken waren, maar dit preciseert niet over welke personen het precies gaat. Zij merken op dat ook de ouders immers in hetzelfde huis woonden. Pas na aandringen van de "protection officer" verklaarde verzoekster dat ze het zich niet goed herinnert, maar zij wijzigt haar verklaring niet en herhaalt dat zij boven was. Dit werd ook zo aangegeven tijdens het CGVS-interview door de aanwezige advocaat.

Vervolgens gaan verzoekers in op het niet vermelden van de dreigbrief noch de schietpartij bij aanvang van de asielprocedure. Daarbij geven zij een overzicht van de algemene richtlijnen die als advies worden meegegeven aan asielzoekers bij het invullen van de CGVS-vragenlijst (stuk 11). Zij zijn van mening dat verzoekers duidelijk hebben aangegeven waarom zij bij een terugkeer problemen vrezen en verzoeker heeft in het CGVS-interview verklaart dat hij kort over zijn problemen werd bevraagd en dat hij de bedreiging heeft vermeld. Verzoekster heeft verklaard dat zij niet veel hebben verteld en dat de verklaringen nadien niet werden voorgelezen in het Arabisch.

Aangaande het neergelegde gerechtelijke rapport wensen verzoekers te verduidelijken dat verzoeker naar de eerlijke directeur is geweest en dat deze hem toeliet om een klacht in te dienen, maar dat hij daarbij geen namen mocht noemen. Zoals bekend oefenen sjiitische militante groeperingen een grote invloed uit binnen het politionele en gerechtelijke apparaat. Het past binnen dit kader dat verzoeker bij zijn klacht omzichtig te werk ging, aangezien dit hem meer problemen kon bezorgen. Verzoekers benadrukken dat zij een origineel, gewaarmerkt exemplaar van het gerechtelijk rapport hebben voorgelegd bij het begin van de asielprocedure. Verzoeker heeft dit exemplaar zelf opgevraagd teneinde aan de directeur van zijn werk te kunnen voorleggen. Dit document heeft meer bewijswaarde dan een kopie of een foto.

Tot slot vermelden verzoekers dat de vader recent werd doodgeschoten. Volgens verzoekers heeft dit feit van 16 maart 2016 te maken met hun problemen. Bijgevolg menen zij dat zij moeten worden uitgenodigd voor een nieuw interview teneinde uitleg te kunnen verschaffen bij dit gebeuren en documenten hierover voor te leggen.

Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus betogen verzoekers als volgt:

"4.7. Met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus

Naast de vluchtelingenstatus kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op ernstige schade.

- 4.7.1.

De Commissaris-generaal stelt dat hij zijn beslissing baseert op de "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 en op de COI Focus "Irak: De actuele veiligheidssituatie in Bagdad" van 31 maart 2016.

Echter hebben de verzoekers hier ernstige vragen bij.

Immers is de motivering omtrent de subsidiaire bescherming een standaard motivering van de Commissaris-generaal.

Meer zelfs, het is dezelfde motivering als de motivering van in alle beslissingen van voor april 2016.

Het is volledig copy-paste over de gehele lijn.

Er zijn slechts 2 zinnen aan toegevoegd.

'Sinds begin 2016 heeft IS twee aanvallen uitgevoerd waarbij militaire tactieken gehanteerd werd, namelijk een aanval op een winkelcentrum op 11 januari 2016, en een dubbele aanval op Abu Ghraib op 28 februari 2016. Dergelijke gecombineerde militaire operaties blijven echter zeer uitzonderlijk.'

De vraag reist hier of de Commissaris-generaal een afdoende onderzoek heeft gevoerd, in overeenstemming met zijn onderzoeksplicht, naar de actuele veiligheidssituatie in Bagdad.

Er kan onmogelijk voorgehouden worden dat dit het geval is. Immers laat de Commissaris-generaal uitschijnen dat de beslissing gebaseerd is op de actuele situatie, terwijl de beslissing al bestond voor het publiceren van deze informatie.

Dit is evident een vorm van machtsmisbruik.

De Commissaris-generaal laat uitschijnen dat hij zijn onderzoeksplicht heeft volbracht, terwijl dit helemaal niet zo is.

Immers indien de Commissaris-generaal dit wel gedaan had, zou er een nieuwe motivering aangetroffen worden die gebaseerd is op alle informatie die te vinden is in de COI Focus.

- 4.7.2.

Dat de beslissing effectief niet gebaseerd is op de COI Focus van 31 maart 2016 blijkt ook bij het nagaan van de COI Focus.

a) De Commissaris-generaal laat in de beslissing uitschijnen dat de situatie relatief veilig is en dat Bagdad niet wordt belegerd door IS en niet veel slachtoffers gemaakt worden.

Echter lijkt de Commissaris-generaal voorbij te zijn gegaan aan essentiële informatie uit de COI-focus omtrent het handelen van IS en de vele slachtoffers die hierbij toch vallen.

Verzoekers wensen naar een fragment te verwijzen waaruit duidelijk blijkt dat de beslissing niet gebaseerd is op de huidige COI-focus of op zijn minst de beslissing geen juiste gevolgtrekking is.

De COI-focus stelt:

“[citaat over de aanduiding van de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 als een intern gewapend conflict, de meting van de van ISIS uitgaande dreiging en de verandering van de aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van ISIS in Bagdad]”

UNHCR heeft de conflictsituatie in Irak sedert juli 2014 als een intern gewapend conflict gekwalificeerd.

Dit standpunt is nog steeds van kracht.

De COI Focus stelt letterlijk dat IS nog steeds de capaciteit heeft om aanslagen te plegen. Het feit dat de aard veranderd is, impliceert niet dat er minder slachtoffers vallen.

Immers blijkt dat de huidige tactiek op langere termijn ook veel slachtoffers maakt.

De COI Focus erkent het hoge aantal burgerslachtoffers en stelt dat IS zich richt op burgers en op langere termijn veel slachtoffers maakt, maar toch meent de Commissaris-generaal onterecht dat verzoekers geen nood hebben aan de subsidiaire beschermingsstatus.

b) Verder dient benadrukt dat het risico van verzoekers om slachtoffer te worden van het heersende geweld, extra hoog is ten gevolge van het feit dat zij soennieten zijn.

[citaat over het offensief dat ISIS in juni 2014 doorvoerde, de soennieten die sterker het mikpunt zijn van mensenrechtenschendingen, het geweld van sjjiitische milities gewoonlijk in de vorm van ontvoeringen en moorden en de verantwoordelijken voor het geweld in Bagdad]

Door de huidige machtstoename van de sjjiitische milities, is er ook een toename van het sektarisch geweld.

Het sektarisch geweld is ontzettend toegenomen en voornamelijk soennieten worden slachtoffer van het geweld.

In de COI Focus wordt er zelfs een vergelijking gemaakt met het ‘religious cleansing’ van in 2006- 2007.

De soennieten worden gevisieerd en worden het mikpunt van mensenrechtenschendingen. Ze worden dagelijks het slachtoffer van moorden, ontvoeringen en andere vormen van geweld.

Hoewel verzoekers duidelijk soennieten zijn en bijgevolg een verhoogd risico hebben slachtoffer te worden van het aan de gang zijnde geweld in Bagdad, besteedt de Commissaris-generaal hier helemaal geen aandacht aan.

In de beslissing wordt hieromtrent niets gemotiveerd.

Dit is evident een schending van de motiveringsplicht.

c) Het Commissariaat-generaal maakt gewag van een vermindering van het aantal aanslagen van IS en lijkt hieruit te concluderen dat er ook een lager aantal slachtoffers zijn.

Dit is echter foutief.

De enige toevoeging in de beslissing verwijst naar 2 aanvallen waarbij IS gebruik gemaakt heeft van militaire tactieken.

Dit waren 2 open gevechten tussen IS en het Iraakse leger. Echter zijn er nog veel andere vormen van geweld waarbij zeer veel burgerslachtoffers vallen.

Zoals hierboven reeds aangehaald is IS van tactiek veranderd en maken ze nu gebruik van minder zware aanslagen, maar wel van meer aanslagen.

Ook deze informatie lijkt de Commissaris-generaal niet in overweging genomen te hebben.

- 4.7.3.

Naast het feit dat de Commissaris-generaal niet alle informatie in overweging heeft genomen, blijkt ook dat de redenering van het Commissariaat-generaal kant nog wal raakt.

Dit zal blijken uit onderstaande uiteenzetting.

Hoewel de Commissaris-generaal erkent dat de situatie in Bagdad uiterst precair is, meent hij toch dat in hoofde van asielzoekers uit Bagdad er geen nood is aan de subsidiaire bescherming vanwege de algemene veiligheidssituatie.

De Commissaris-generaal komt tot deze beslissing omwille van volgende redenen:

1. Het aantal slachtoffers van de aanslagen beduidend lager ligt dan in 2013 ;
2. Het algemeen leven in Bagdad verder gaat ;
3. Bagdad zelf grote vluchtelingenstromen aanneemt.

Uit onderstaande uiteenzetting zal blijken dat deze motivering niet alleen niet afdoende is, maar bovendien soms flagrant foutief.

- 4.7.3.1.

Met betrekking tot het aantal slachtoffers

De beslissing leest:

“Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld dat in de provincie Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds. Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan de Islamitische Staat. Hoewel de groepering zowel de Irakese veiligheidsdiensten (politie en leger), als burgers tot doelwit heeft, is het duidelijk dat de terreurcampagne van IS/ISIL/ISIS hoofdzakelijk op burgers gericht is. In vergelijking met het hoogtepunt van de “Breaking the Walls”-campagne van Al-Qaeda in Irak in 2013 liggen de aantallen van de aanslagen en slachtoffers in 2015 echter beduidend lager.”

Hoewel het CGVS zelf aanhaalt dat ze bij de beoordeling van de nood aan de subsidiaire beschermingsstatus moet rekening houden met het aantal burgers die slachtoffer zijn, de doelwitten, het willekeurig geweld, de aard van het gebruikte geweld, lijkt ze dit niet te doen.

Immers blijkt dat de geweldvormen zeer ernstig zijn en er sprake is van terreuraanslagen, ontvoeringen en moorden.

Bovendien blijkt dat het geweld voornamelijk gericht is op onschuldige slachtoffers, namelijk burgers.

Dit zijn evident al zaken die wijzen op een reëel risico slachtoffer te worden van willekeurig geweld, nu het beoogde doel van het geweld juist willekeurige slachtoffers maken is.

Echter meent de Commissaris-generaal dat het aantal burgerslachtoffers beduidend lager ligt dan in 2013.

Dit is volledig foutief.

De Commissaris-generaal baseert zijn beslissing op de informatie in het COI Focusrapport van 31 maart 2016.

Toch lijkt de Commissaris-generaal niet alle elementen die worden aangehaald in het rapport in overweging genomen te hebben en het rapport met een vooringenomenheid te hebben doornomen.

Dit rapport stelt letterlijk:

[citaat over de verandering van de aard, de intensiteiten de frequenties van de acties van ISIS in Bagdad en cijfers voor 2015 tot begin 2016]

De beslissing stelt dat Bagdad het absoluut hoogste aantal slachtoffers telt.

Verder verduidelijkt de VN nog dat het aantal slachtoffers waarschijnlijk hoger ligt dan de cijfers weergeven. En meer specifiek dat er door censuur en regeringspropaganda sinds 2014 een vertekend beeld wordt geschetst van het effectieve aantal slachtoffers.

Het is dan ook onredelijk te stellen dat er kan geconcludeerd worden tot het feit dat het aantal slachtoffers beduidend lager zou liggen dan in 2013.

Des te meer als de effectieve cijfers worden bestudeerd. De COI Focus stelt dat de ‘Iraq Body Count’ de meest betrouwbare cijfers heeft omtrent het aantal slachtoffers en incidenten.

Volgens de cijfers van hun site zou het aantal burgerslachtoffers voor het jaar 2013 3000 bedragen en voor het jaar 2015 ongeveer 2500.

Verder blijkt uit de cijfers van het aantal incidenten zelfs een verhoging.

Er kan volgens verzoeker dan ook geen sprake zijn van een beduidende vermindering van het aantal slachtoffers.

- 4.7.3.2.

Met betrekking tot het doorgaan van het dagelijkse leven

De beslissing stelt dat Bagdad een functionerende grootstad is en dat het openbare leven niet is stilgevallen.

De afwezigheid van een openbaar leven is geen vereiste om te kunnen spreken van een 'ernstige bedreiging van het leven of persoon als gevolg van willekeurig geweld' conform artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Dit is een bijkomende voorwaarde die het Commissariaat-generaal toevoegt aan de beoordeling van het artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Bovendien dient vastgesteld dat het dagelijks publieke leven nooit is gestopt, zelfs niet in de meest gewelddadige periode van 2006 en 2007.

Huidig argument raakt bijgevolg kant noch wal om te motiveren dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

In 2014 en begin 2015 voerde het Commissariaat-generaal het algemeen beleid waarbij personen afkomstig van Bagdad asiel aanvroegen, wel in aanmerking kwamen voor de subsidiaire beschermingsstatus.

Toen vormde de verderzetting van het dagelijks leven geen enkel bezwaar voor het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

De bocht van 180 graden in het beleid van de Commissaris-generaal en de volledige willekeur die hierbij aan te pas lijkt te komen, is evident kennelijk strijdig met het zorgvuldigheidsbeginsel en redelijkheidsbeginsel.

Zonder enige verandering in de situatie meent de Commissaris-generaal dat dit nu plots een element vormt om te stellen dat er geen nood is aan de subsidiaire bescherming.

Indien de Commissaris-generaal meent dat er toch een verandering in Bagdad aanwezig is, die ook de verandering in haar beleid rechtvaardigt, dient ze dit uitgebreid te motiveren.

- 4.7.3.3.

Met betrekking tot de vluchtelingenstroom in Bagdad

De beslissing stelt :

"De impact van het geweld is verder niet van dien aard dat het inwoners wint om massaal Bagdad te verlaten. Bagdad neemt daarentegen zelf grote vluchtelingenstromen uit gebieden van het land die al geruime tijd door oorlogsgeweld worden geteisterd."

De verzoeker stelt zich de vraag waarom de Commissaris-generaal de gevolgtrekking maakt dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming, omdat intern ontheemden hun eigen oorlogsgebied ontvluchten en in Bagdad terecht komen.

Immers blijkt juist dat ook de toestroom aan intern ontheemden voor bijkomende problemen zorgen en hieruit onmogelijk kan afgeleid worden dat er geen nood zou zijn aan subsidiaire bescherming.

- 4.7.3.4.

Bovenstaande motivering wordt exact gevolgd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

In een recent arrest van 12 april 2016, met nummer 165 616, ging de Raad over tot de vernietiging van de weigering van de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de Raad de redenering van de Commissaris-generaal omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet kon volgen.

Samengevat stelt de raad het volgende:

- De raad stelt vast dat de documentatie waarop de commissaris zich baseert reeds 6 maand oud is. Aangezien de situatie in Bagdad extreem volatiel is en snel kan veranderen en er nog steeds een hoge graad van geweld plaatsvindt in Irak, de info waarop de Commissaris-generaal zich baseert, te gedateerd is om een gegronde beslissing te nemen (zie punt 5.3. van het arrest);

- De raad stelt vast dat er geen sprake is van een significante daling van het aantal burgerslachtoffers. In 2015 zouden er 2500 burgerslachtoffers gevallen zijn ten opzichte van 3000 in 2013. Bovendien maakt de Commissaris-generaal een gebrekkige analyse, aangezien hij zonder enige nuancering de cijfers van begin 2015 en 2014 naast die van 2013 legt (zie punt 5.4, alinea 2);

- Verder vraagt de Raad zich af wat de relevantie is van het argument dat Bagdad nog steeds een openbaar leven heeft (zie punt 5.4, alinea 3);

- Ook acht de Raad het argument dat Bagdad een grote stroom intern ontheemden heeft geen gegronde motivering om te stellen dat er geen nood is aan subsidiaire bescherming in hoofde van betrokkene (zie punt 5.4, alinea 4).

De motivering van de beslissing van het Commissariaat-generaal met betrekking tot de subsidiaire beschermingsstatus is identiek aan de motivering in de beslissing van verzoeker.

Er kan dan ook niet anders gesteld worden dan dat ook de motivering in huidige beslissing niet alleen onafdoende is, niet actueel genoeg is, maar zelfs foutief.

De bestreden beslissing moet dan ook vernietigd worden.

- 4.7.4.

Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid.

Verzoeker toonde reeds aan dat het geweld in Bagdad niet is afgenomen in vergelijking met de periode dat zowel de Commissaris-generaal als de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen nog het subsidiaire beschermingsstatuut toekenden aan de asielzoekers uit Bagdad.

Verder voegt verzoeker ook nog actuele informatie toe aan huidig verzoekschrift waaruit de zeer precare veiligheidssituatie in Bagdad onomstotelijk blijkt.

a) De situatie is de laatste jaren, na de inval van terreurorganisatie IS in Irak in 2014, duidelijk verslechterd.

De Commissaris-generaal erkent dat de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is.

Dit is een uiterst voorzichtige omschrijving voor een stad waar de voorbije jaren minstens enkele honderden doden per maand te betreuren vallen.

b) Zo geeft het meest recente ambtsbericht "Veiligheidssituatie in Irak" van het Nederlandse Ministerie van Buitenlandse zaken een overzicht van het aantal burgerslachtoffers in de zes provincies waar het gewapende conflict zich voornamelijk manifesteert.

De provincie Bagdad komt daaruit als veruit de dodelijkste naar voor:

"Doden/gewonden bij de burgerbevolking te Bagdad (provincie):

- September 2015: 257/583

- Augustus 2015: 318/751

- Juli 2015: 335/756

- Juni 2015: 324/650

- Mei 2015: 243/701

- April 2015: 319/846

De aantallen burgerslachtoffers in deze tabel zijn absolute minima, omdat dit enkel de aantallen slachtoffers betreffen die door de VN geverifieerd konden worden. Niet geverifieerde slachtoffers zijn niet meegenomen in deze tellingen."

(zie Ministerie van Buitenlandse zaken, Ambtsbericht "Veiligheidssituatie in Irak", oktober 2015, p. 19)

Over Bagdad stelt het Nederlandse ambtsbericht verder:

"In Bagdad is de situatie onverminderd slecht en daarmee vergelijkbaar met de vorige verslagperiode."

(zie p. 18).

"Bagdad blijft de zwaarst getroffen provincie van Irak voor wat betreft aantallen burgerdoden. In de periode 11 december 2014 tot en met 30 april 2015 kwamen minstens 1586 burgers door geweld om het leven en raakten er minstens 4138 burgers gewond.

Naast conflict-gerelateerd geweld was er in de provincie Bagdad ook sprake van crimineel of sektarisch gemotiveerd geweld, waarbij burgers het slachtoffer zijn geworden. Zo werden er in Bagdad in tegenstelling tot de andere beschreven provincies veel overvallen, schietincidenten en ontvoeringen gerapporteerd.

Hoewel er regelmatig gerapporteerd wordt dat bepaalde criminele acties, zoals ontvoeringen, toe te schrijven zijn aan mannen in militaire uniformen (met name in Bagdad maar ook in andere provincies), dient hierbij de kanttekening gemaakt te worden dat burgers vrij eenvoudig aan militaire uniformen kunnen komen. De identiteit van de daders is onbekend."

(zie p. 21)

"Gewapende sjjiitische milities waren net als in de vorige verslagperiode zichtbaar aanwezig in de stad, voor zover bekend betreft het hier in ieder geval Kata'ib Hezbollah, de Badr organisatie en Asaib Ahl al-Haq. De situatie dat zij in de sjjiitische buitenwijken van de stad de veiligheid bewaken en daar in grote mate onafhankelijk in zijn, lijkt in de verslagperiode niet veranderd te zijn."

(zie p. 21)

"In tegenstelling tot de vorige verslagperiode beperkt het geweld gericht tegen burgers zich niet langer tot wijken waar de sjjieten de meerderheid vormen. De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjjiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd. Er zijn dagelijks aanslagen waarbij per aanslag een relatief klein aantal burgers om het leven komt. Deze aanslagen worden veelal niet opgeëist en de daders worden veelal niet opgespoord. Hoewel de grote meerderheid van de aanslagen gericht is op burgers, kwamen bij dergelijke aanslagen ook politieagenten en Sahwa-leden om het leven."

(zie p. 22)

"In de verslagperiode vonden er bijna elke maand aanslagen plaats waarbij een groot aantal burgers slachtoffer werd."

(zie p. 22)

c) *Zeer recent vindt in Bagdad een hoge aanslagengolf plaats.*

Verzoeker kan nog geen landenrapporten of rapporten van NGO's aanhalen, omdat de aanslagengolf te recent is en nog niet gerapporteerd is.

Echter tonen publicaties in de media wel aan hoe gevaarlijk de actuele situatie in Bagdad is.

- *Op datum van 20/05/2016 heeft IS nog een aanslag gepleegd op een gasfabriek in Bagdad. Er kwamen zeker 14 mensen om het leven ;*
- *19 mei rapporteerde Le Soir nog dat Bagdad een helse stad is geworden, waar het onleefbaar is en de dood iedereen treft. Er is geen veiligheid en de situatie dreigt te escaleren ;*
- *Op datum van 17/05/2016 werden minsten 80 burgers gedood bij een bomaanslag in Bagdad. Op datum van 11/05/2016 zijn 10-tallen doden gevallen door verschillende autobommen in Bagdad ;*
- *Op datum van 30/04/2016 werd de noodtoestand aangekondigd nadat het parlamentsgebouw werd bestormd en de Groene Zone werd bestormd ;*
- *Op datum van 30/04/2016 zijn op zijn minst 24 mensen om het leven gekomen bij een aanslag van IS ;*
- *Op datum van 23/04/2016 vielen op zijn minst 8 doden bij bomaanslagen in Bagdad ;*
- *In februari vielen maar liefst 70 doden bij een aanslag in Sadr City; diezelfde wijk werd vlak voorheen opnieuw getroffen door een koelwagen vol explosieven met 76 doden ;*
- *Op datum van 25/02/2016 vielen op zijn minst 9 doden bij een dubbele zelfmoordaanslag.*

d) *Uit de cijfers van de Iraq Body Count blijkt dat er 17.220 burgers gedood zijn in 2015.*

Dit valt te vergelijken met slechts 4.622 slachtoffers in 2012 en 9.851 in 2013 en 20.035 in 2014.

Deze slachtoffers zijn louter de burgerslachtoffers.

Uit de statistieken die gepubliceerd zijn blijkt dat ook in 2016 het geweld aanhoudt. Hoewel de cijfers nog dienen bevestigd te worden en deze nog kunnen oplopen, is er in januari al sprake van 1195 slachtoffers, in februari 1008, in maart 1073 en april 1050.

Dit zijn uiterst recente gegevens waaruit blijkt dat er nog steeds een heel hoog aantal burgerslachtoffers vallen.

[tabel burgerslachtoffers]

Meer nog, het aantal ligt zelfs hoger dan in 2014 en 2013.

- *1195 in januari 2016 t.a.v. 1096 in januari 2014 en 357 in 2013 ;*
- *1612 in februari 2016 t.a.v. 971 in februari 2014 en 360 in 2013 ;*
- *1073 in maart 2016 t.a.v. 1028 in maart 2014 en 403 in 2013 ;*
- *1050 in april 2016 t.a.v. 1036 in januari 2014 en 545 in 2013.*

<https://www.iraqbodycount.org/database/>

e) *Verder blijkt Irak het meest gevaarlijke land ter wereld, volgens de recente gegevens van de Britse organisatie Action on Armed Violence (AOAV). In het meest gevaarlijke land ter wereld is bovendien de hoofdstad Bagdad de meest gevaarlijke stad ter wereld, aldus het Verisk Maplecroft's New Global Alerts Dashboard (GAD), een online portaalsite die wereldwijd alle gerapporteerde terroristische incidenten analyseert.*

(<https://maplecroft.com/portfolio/new-analysis/2015/05/20/abuja-cairo-nairobi-and-islamabad-among-12-capital-cities-facing-extreme-terrorism-risks-verisk-maplecroft/>)

f) *Dat de veiligheidssituatie in Bagdad fluctuerend is en actueel nog zeer gevaarlijk, blijkt uit het feit dat op 30 april 2016 de noodtoestand werd afgekondigd voor Bagdad door de Iraakse autoriteiten.*

g) *Het moge duidelijk zijn dat Bagdad in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.*

Op grond van bovenstaand informatie blijkt duidelijk dat er sprake is van een willekeurig geweld in Bagdad en dat bij terugkeer verzoekers het gevaar lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

- 4.7.5.

Hoewel de Raad geen eigen onderzoeksbevoegdheid heeft, kan zij wel in casu oordelen in volheid van bevoegdheid.

Uit bovenstaande informatie blijkt dat Bagdad in elk geval een plaats is waar de mate van willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade.

Bijgevolg kan u Raad op grond van de voorgelegde informatie wel overgaan tot het toekennen van de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoekers verzoeken de Raad in ondergeschikte orde om het subsidiair beschermingsstatuut toe te kennen op grond van bovenstaande informatie.

Meer ondergeschikt verzoeken verzoekers de beslissing te vernietigen en terug te sturen naar de Commissaris-generaal nu hoe dan ook vast staat dat de beslissing niet gestoeld is op alle actuele informatie en de beslissing niet genomen is gebaseerd is op een grondig onderzoek.”

2.1.3. In drie aanvullende nota's van 11, 19 en 22 augustus 2016 brengt de Commissaris-generaal volgende gegevens aan ter beoordeling van de veiligheidssituatie in de provincie Bagdad:

- COI Focus Irak *“De veiligheidssituatie in Bagdad”* van Cedoca van 23 juni 2016
- een nota *“Irak – Vrijwillige terugkeer”*
- COI Focus Irak *“Addendum. De veiligheidssituatie in Bagdad, ontwikkelingen van 1 juni tot 12 augustus 2016”* van Cedoca van 12 augustus 2016
- een blogbericht *“Musings on Iraq: Security in Iraq, Aug 8-14, 2016”* van musingsoniraq.blogspot.be van 16 augustus 2016.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers' asielaanvraag in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat gemotiveerd is en geeft aan waarom verzoekers al dan niet beantwoorden aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet, waarbij hij duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

2.3. Vooreerst merkt de Raad op dat uit de CGVS-gehoorverslagen (stukken 5) geenszins blijkt dat verzoekers werd gevraagd om hun antwoorden tijdens het interview kort te houden. Het feit dat verzoeksters interview slechts één uur heeft geduurd en dat verzoeker nadien niet meer werd gehoord, is op zich onvoldoende om de vastgestelde ongeloofwaardigheid van het asielrelaas in een ander daglicht te stellen. Ook de opmerking dat de advocaat die aanwezig was tijdens deze interviews over de tegenstrijdigheden reeds opmerkte dat deze met verzoeker moeten worden nagekeken en dat verzoekster veel details heeft gegeven, vrijwillig, en dat er over de geloofwaardigheid geen twijfel bestaat, doet geen afbreuk aan de motivering van de bestreden beslissing die zoals uit volgende bespreking zal blijken pertinent is en steun vindt in het administratief dossier. Bijgevolg diende geenszins een tweede interview plaats te vinden, nu op basis van de afgelegde verklaringen blijkt dat geen geloof kan worden gehecht aan het asielrelaas. Van echtgenoten die zich beroepen op dezelfde problemen en die deze samen hebben doorgemaakt, wordt immers verwacht dat zij een gelijklopende versie van de feiten vertellen. Verzoekers worden dan ook niet bijgetreden dat de bestreden beslissing op een haastige en onzorgvuldige manier werd genomen.

Over de tegenstrijdigheden omtrent het vertrek van de ouders, blijkt dat verzoekster in tegenstelling tot verzoeker heeft verklaard dat zij voor de schietpartij allemaal thuis bleven, dat ze bang waren en thuis bleven en dat verzoekers, noch de ouders het huis hebben verlaten de volgende dagen na de dreigbrief (A. CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 6). Verzoekster bevestigt dus driemaal een andere versie van het asielrelaas, waardoor de voorgehouden feiten niet aannemelijk worden geacht.

Over de tegenstrijdigheden omtrent de dreigbrief, bevestigen en herhalen verzoekers dat verzoeker deze zelf heeft gevonden in zijn garage en dat verzoekster later verklaarde dat het de zoon van verzoekers zus was die de dreigbrief eerst heeft gevonden. Deze vaststelling volstaat om verzoekers kritiek op dit punt te weerleggen.

Wat de tegenstrijdigheden over de beschieting betreft, kan de Raad verzoekers niet volgen dat dit geen tegenstrijdigheid is. Verzoekster heeft meermaals verklaard dat zij zich boven in de woning bevond, terwijl verzoeker dit anders heeft vermeld. Verzoeker verklaarde dat zij in de keuken waren tijdens de beschieting (S. CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 16).

Verzoekers gaan eraan voorbij dat bij aanvang van de asielprocedure hen letterlijk de vraag werd gesteld om een kort overzicht te geven van alle feiten die hebben geleid tot hun vlucht uit Irak. De Raad kan slechts vaststellen dat verzoeker noch verzoekster de dreigbrief noch de schietpartij bij aanvang van de asielprocedure hebben vermeld en hun asielrelaas telkens steunen op de bedreiging voor hun leven omwille een collega op het werk van verzoeker op het ministerie van Onderwijs. De dreigbrief en de schietpartij zijn echter de kernelementen voor hun vlucht uit Irak. Los van de vraag of verzoekster voldoende geloofwaardig is om aan te nemen dat haar verklaringen na het invullen van de CGVS-vragenlijst niet werden voorgelezen in het Arabisch, volstaan de vaststellingen dat verzoekster geen

eigen redenen heeft om naar België te komen en zich beroept op dezelfde redenen als haar echtgenoot en dat verzoekers hun asielrelaas hebben uitgebreid met ongelofwaardige gebeurtenissen (A. CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2). Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker wel heeft verklaard dat hij alle hoofdpunten in het eerste interview heeft vermeld en dat zijn antwoorden op CGVS-vragenlijst hem in een verkorte versie werden voorgelezen en hij geen opmerkingen had over dat eerste gesprek (S. CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 2).

De Raad aanvaardt de verduidelijkingen aangaande het neergelegde gerechtelijke rapport niet, nu deze tot stand zijn gekomen na reflectie en als poging om een ongelofwaardig asielrelaas alsnog om te buigen. Het feit dat verzoekers benadrukken dat zij een origineel, gewaarmerkt exemplaar van het gerechtelijk rapport hebben voorgelegd bij het begin van de asielprocedure, dat dit exemplaar door verzoeker zelf werd opgevraagd teneinde aan de directeur van zijn werk te kunnen voorleggen en dit document meer bewijswaarde heeft dan een kopie of een foto, doet geen afbreuk aan de terechte vaststelling dat verzoekers verklaringen niet stroken met de inhoud van het document. Bovendien blijkt uit de objectieve informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 10, nr. 2) dat gezien de wijdverspreide corruptie in Irak documenten tegen betaling er gemakkelijk te verkrijgen zijn.

Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan de aangehaalde vervolgingsfeiten. De motivering van de bestreden beslissing is pertinent, vindt steun in het administratief dossier en wordt door de Raad overgenomen: *“Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u vreest vermoord te worden doordat u in uw functie als bediende-boekhouder bij een financiële afdeling van het Ministerie van Onderwijs in Bagdad, afdeling Al Karkh, weigerde mee te werken aan corruptie, en omdat u naar aanleiding hiervan bedreigd werd en uw huis werd beschoten.*

U bent er echter niet in geslaagd uw asielrelaas aannemelijk te maken.

De geloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt vooreerst ondermijnd door ernstige tegenstrijdigheden die werden vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw vrouw met betrekking tot kernaspecten van uw asielrelaas.

Zo leggen u en uw vrouw uiteenlopende verklaringen af over wanneer uw ouders – die bij jullie woonden – precies het huis hebben verlaten om zichzelf in veiligheid te brengen.

(...)

Het is immers een feit dat in Irak op grote schaal wordt gefraudeerd en dat tegen betaling documenten worden afgeleverd (zie informatie toegevoegd aan administratieve dossier), wat verder afbreuk doet aan de betrouwbaarheid ervan. Het document alleen volstaat dan ook niet om bovenstaande appreciatie te wijzigen.

Op basis van bovenstaande vaststellingen blijkt dat geen geloof kan gehecht worden aan het door u aangehaalde asielrelaas.”

Tot slot vermelden verzoekers dat de vader recent werd doodgeschoten. Volgens verzoekers heeft dit feit van 16 maart 2016 te maken met hun problemen. Bijgevolg menen zij dat zij moeten worden uitgenodigd voor een nieuw interview teneinde uitleg te kunnen verschaffen bij dit gebeuren en documenten hierover voor te leggen.

De Raad stelt vast dat verzoekers wat dit gegeven betreft onvoldoende medewerking hebben verleend. Uit het CGVS-interview blijkt dat verzoeker nog contact had met zijn vader die verzoeker vertelde er niets meer is gebeurd als hij informeerde naar de stand van zaken (S. CGVS-gehoorverslag, stuk 5, p. 15). Het overlijden zou enkele dagen na het CGVS-interview hebben plaatsgevonden, zodat verzoekers hiervan op hoogte hadden moeten zijn voordat de bestreden beslissing werd genomen op 20 april 2016. Verzoekers hebben nagelaten om dit element zo spoedig mogelijk voor te leggen aan de Commissaris-generaal, alwaar de beschikbare documenten en uitleg konden worden aangebracht. Ook bij het verzoekschrift voor de Raad tot op de zitting hadden verzoekers de gelegenheid om de beschikbare documenten en toelichting over het schietincident bij te brengen. Gelet op de bovenvermelde vastgestelde ongelofwaardigheid en het bewust talmen van verzoekers om de nuttige gegevens voor te leggen, wordt geen geloof gehecht aan de verklaring dat verzoekers vader op 16 maart 2016 werd doodgeschoten.

Op grond van deze vaststellingen besluit de Raad dat verzoekers' verklaringen over de vervolgingsfeiten geheel ongelofwaardig zijn.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoekers een gegronde vrees voor vervolging koesteren in de zin van artikel 1 van het vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.4. Voor zover verzoekers zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroepen op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekers tonen niet aan dat zij in aanmerking komen voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Commissaris-generaal oordeelt op basis van de informatie in het administratief dossier (Landeninformatie, stuk 10, nr. 1) omtrent de veiligheidssituatie in Bagdad daarnaast dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurig geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door een aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

In dit kader kan vooreerst worden opgemerkt dat geen van de partijen betwist dat de situatie in Irak momenteel wordt gekenmerkt door een gewapend conflict. *In casu* is het voor de verdere beoordeling dan ook niet noodzakelijk te onderzoeken of dit gewapend conflict een binnenlands en/of een internationaal gewapend conflict betreft.

Artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet beoogt echter slechts bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie waarin de mate van het willekeurige geweld in een aan de gang zijnde gewapend conflict in het land of de regio van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of de betrokken regio, aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op de in dit artikel bedoelde ernstige schade (*cf.* HvJ 17 februari 2009, *Elgafaji / Staatssecretaris van Justitie*, C-465/07, ECLI:EU:C:2009:94; punt 28, 32-40, 43-44; HvJ 30 januari 2014, *Diakité / Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen*, C-285/12, ECLI:EU:C:2014:39; punt 30; EHRM, *NA / Verenigd Koninkrijk*, nr. 25904/07, 17 juli 2008, § 115; EHRM, *Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk*, nrs. 8319/07 en 11449/07, 28 juni 2011, § 226, en EHRM, *J.H. / Verenigd Koninkrijk*, nr. 48839/09, 20 december 2011, § 54).

Uit zowel de door verzoeker geciteerde en bijgebrachte informatie als de door verweerder neergelegde informatie en de in het administratief dossier opgenomen informatie blijkt in dit kader dat het geweld dat in Bagdad plaatsvindt in hoofdzaak de vorm aanneemt van terreuraanslagen enerzijds en mishandelingen, ontvoeringen en moorden anderzijds.

Het gros van de terroristische aanslagen is toe te schrijven aan IS. De acties van deze organisatie zijn hoofdzakelijk op burgers gericht. Daarbij wordt voornamelijk, doch niet uitsluitend, de sjiitische burgerbevolking in Bagdad gevisieerd, en dit door het plegen van aanslagen in sjiitische wijken en op openbare plaatsen waar veel burgers samenkomen. De aard, de intensiteit en de frequentie van de acties van IS in Bagdad is echter veranderd. Er vinden nauwelijks nog gecombineerde militaire operaties met (zelfmoord)aanslagen en aanvallen door guerrillastrijders plaats. Hoewel IS de voorbije maanden enkele aanvallen uitvoerde waarbij militaire tactieken werden gehanteerd, blijkt uit de voormelde informatie dat zulke incidenten uitzonderlijk blijven. Wel pleegt IS sporadisch zware aanslagen. Zo vond er op 3 juli 2016 in de wijk Karrada een aanslag plaats met een groot aantal burgerslachtoffers. Daarnaast vinden er frequente, vaak minder zware aanslagen plaats.

Uit de informatie blijkt voorts dat Bagdad geenszins wordt belegerd door IS. De verdediging van Bagdad geniet een hoge prioriteit en er zijn geen aanwijzingen dat IS op korte termijn geheel of gedeeltelijk de controle over de stad zou kunnen verwerven. IS komt in Irak integendeel meer en meer onder druk te staan. Het actuele doel van IS in het conflict om Bagdad bestaat er dan ook eerder in om de Iraakse autoriteiten te dwingen een zo groot mogelijk deel van leger en politie in en rond de hoofdstad te binden en om op deze wijze de aanvalscapaciteit van de strijdkrachten elders in Irak te beperken. Het komt in Bagdad bijgevolg niet of nauwelijks tot open gevechten en er is geenszins sprake van regelmatige of aanhoudende gevechten tussen IS en het Iraakse leger.

Het offensief dat IS sedert 2014 voert in Irak heeft, onder meer in Bagdad, wel geleid tot de mobilisatie van de sjiiitische milities. De aanwezigheid van deze milities in Bagdad heeft ervoor gezorgd dat IS minder (zware) terroristische aanslagen pleegt. Wel blijkt dat deze milities, samen met criminele bendes en met militieleden die op eigen initiatief handelen, voor een groot deel verantwoordelijk zijn voor de meer individuele vormen van geweld die er in Bagdad plaatsvinden, met name mishandelingen, ontvoeringen en moorden. Vooral soennitische burgers zouden een groter risico lopen om hiervan slachtoffer te worden. Soennieten die afkomstig zijn uit andere regio's van Irak (IDP's) en sommigen uit de zuidelijke voorsteden van Bagdad worden daarbij meer geïsoleerd dan de andere soennieten in Bagdad. De recente betogingen, de toegenomen politieke instabiliteit en de sociale onrust hebben een negatieve impact op de veiligheidssituatie in Bagdad.

Niettegenstaande het geweld in Bagdad maandelijks honderden doden en slachtoffers opeist, dienen ook andere objectieve elementen meegenomen te worden bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Bagdad teneinde te kunnen vaststellen of er actueel al dan niet zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Bagdad aldaar louter door zijn aanwezigheid een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet. Zulke elementen zijn het aantal conflict gerelateerde incidenten, de intensiteit van deze incidenten, de doelwitten die de partijen in het conflict beogen, de aard van het gebruikte geweld, de mate waarin burgers het slachtoffer zijn van doelgericht dan wel willekeurig geweld, de oppervlakte van het gebied dat getroffen wordt door willekeurig geweld, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal in het betrokken gebied, de impact van dit geweld op het leven van de burgers, en de mate waarin dit geweld burgers dwingt om Bagdad te verlaten.

De provincie Bagdad heeft een oppervlakte van 4.555 vierkante kilometer en telt meer dan 7.000.000 inwoners, waarvan 87% in Bagdad-stad woont en 13% in een landelijke omgeving. De bevolking bestaat volgens de laatste beschikbare cijfers voor 70% uit sjiïeten en voor 29% uit soennieten. Het geweld in Bagdad is verspreid over het gehele grondgebied van de provincie en er zijn geen duidelijk veiligere of onveiligere zones binnen Bagdad. Er zijn, met uitzondering van de internationale zone, geen wijken die gevrijwaard blijven van geweld.

De impact van het geweld op het dagelijkse leven van de burgers in Bagdad is gemengd. Enerzijds worden de burgers er wel gehinderd door de aanslagen en mensenrechtenschendingen en worden verplaatsingen bemoeilijkt door de talrijke controles. Anderzijds is het openbare leven in Bagdad niet stilgevallen, blijven de infrastructuur, het verkeer, het bedrijfsleven en de publieke sector er verder functioneren en is Bagdad, ondanks de veiligheidsrisico's en de frequente problemen met de infrastructuur, een functionerende grootstad.

Bagdad is, zoals reeds hoger werd opgemerkt, geen belegerde stad. De bevoorrading met levensmiddelen en andere consumptiegoederen is verzekerd en winkels, markten, restaurants, cafés, enz. blijven geopend. Goederen worden verhandeld en zijn vrij verkrijgbaar, al is de levensduurte in de stad gestegen en hebben veel inwoners het daardoor moeilijker om financieel rond te komen. In februari 2015 werd het al meer dan tien jaar geldende nachtelijke uitgangsverbod in Bagdad opgeheven. Voor de eerste keer sinds lange tijd waren er in dit jaar tijdens de ramadan weer restaurants de hele nacht geopend. Verder is er in Bagdad gezondheidszorg voorhanden, ook al staat deze door een aantal factoren onder druk. De scholen zijn in Bagdad verder geopend, het schoolbezoek ligt er tamelijk hoog en het schoolbezoek blijft er stabiel sedert 2006. De verkeerswegen in Bagdad zijn open en de internationale luchthaven van Bagdad is operationeel. De Iraakse autoriteiten hebben, hierin bijgestaan door de sjiiitische milities, bovendien nog steeds de politieke en administratieve controle over Bagdad. Diplomatieke vertegenwoordigers van diverse landen, alsook verschillende humanitaire organisaties en agentschappen van de VN, blijven aanwezig in de hoofdstad.

Wat de bevolking in Bagdad-stad en -provincie betreft, blijkt uit de voormelde informatie dat er zich ongeveer 100.690 ontheemde gezinnen (604.804 personen) bevinden op het grondgebied van de provincie Bagdad. Het merendeel van de ontheemden verblijft bij gastgezinnen of in huurwoningen. Een minderheid verblijft in kampen, scholen, religieuze gebouwen of informele nederzettingen. Het aantal IDP's met oorsprong Bagdad die in de provincie zelf of elders hun toevlucht zochten bedraagt 65.508 personen. Bagdad vangt aldus grote vluchtelingenstromen op en de Bagdadi's zelf zijn niet massaal gevlucht. Deze vaststelling kan als een indicatie gezien worden dat de Irakezen en de Bagdadi's zelf van oordeel zijn dat zij in de stad Bagdad actueel geen reëel risico lopen op ernstige bedreiging. Een bijkomende indicatie hiervoor kan overigens worden gezien in het gegeven dat in de voorbije periode honderden Irakezen vrijwillig vanuit België terugkeerden met Bagdad als eindbestemming.

Zo keerden er vorig jaar bijna 700 Irakezen terug naar Bagdad. In de eerste helft van 2016 keerden bijna 500 Irakezen terug naar Bagdad (nota "Irak – Vrijwillige terugkeer").

Gelet op het geheel van de voormelde elementen, dient te worden besloten dat, hoewel de veiligheidssituatie in Bagdad complex, problematisch en ernstig is en dit afhankelijk van de individuele situatie en de persoonlijke omstandigheden van de asielzoeker aanleiding kan geven tot de toekenning van een internationale beschermingsstatus, er in Bagdad actueel geen sprake is van een uitzonderlijke situatie waarbij de mate van het willekeurige geweld dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat verzoekers louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van hun leven of persoon zoals bedoeld door artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet.

Het betoog van verzoekers is niet van die aard dat het afbreuk kan doen aan het voorgaande. De door verzoekers aangehaalde informatie is immers grotendeels dezelfde en ligt voor het overige in dezelfde lijn als de informatie waarop de voormelde analyse van de veiligheidssituatie in Bagdad is gesteund.

Verzoekers tonen gelet op het voormelde niet aan dat in hun hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land en regio van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de vreemdelingenwet.

2.5. Verzoekers vragen *in fine* van het verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoekers hebben evenmin aangetoond dat er substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissingen zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaken terug te zenden naar de Commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien september tweeduizend zestien door:

dhr. S. VAN CAMP,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP